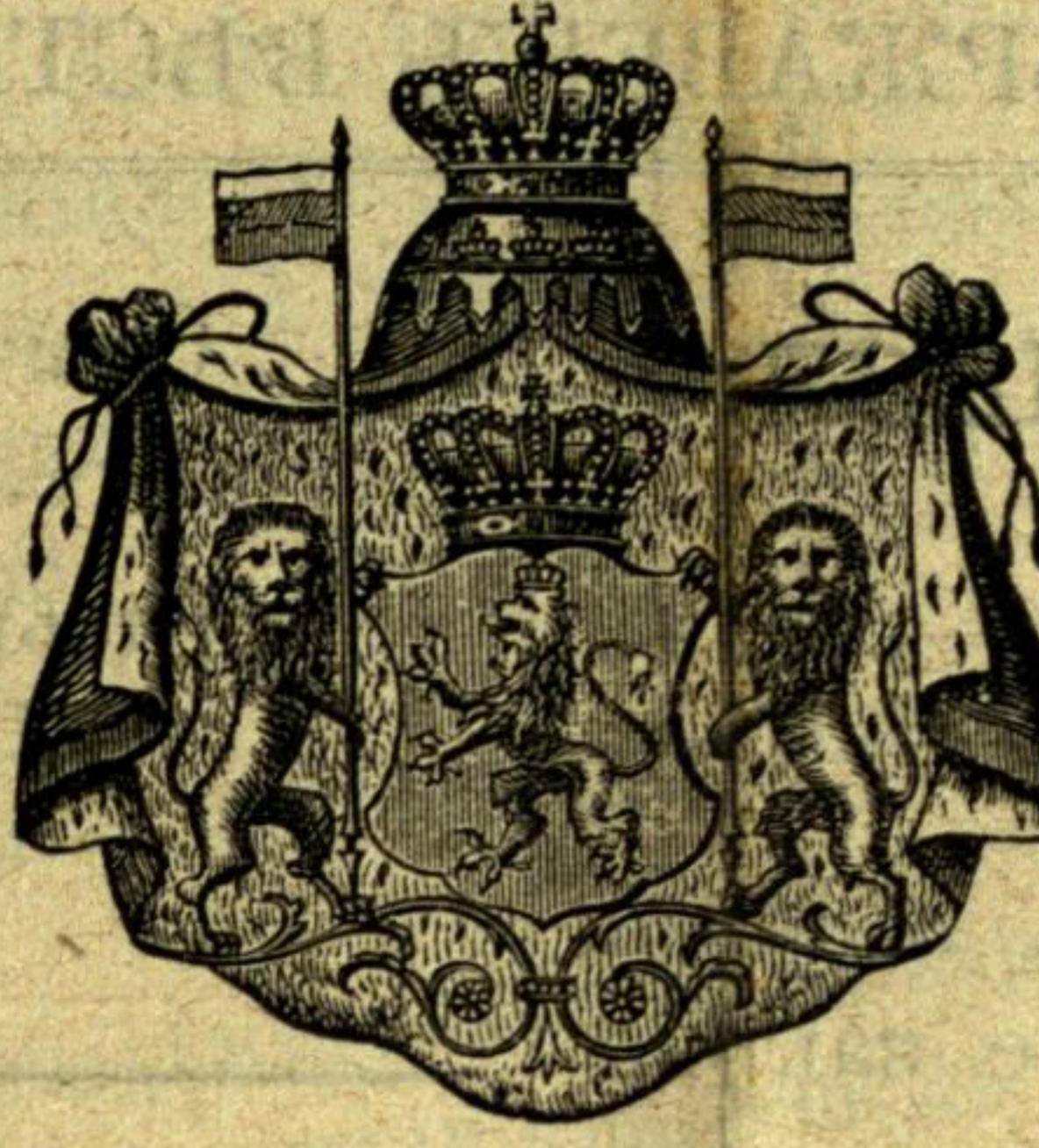

ДЪРЖАВЕН ВѢСТИКЪ.

ДЪРЖАВЕН ВѢСТИКЪ

издаден

за тега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСТИКЪ“

за въ Княжеството е 16 л. за повънъ съ прибавление на пощенските разноски.

ЗА ВСЯКАНВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{8}$ с. 3/4

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ ВѢСТИКЪ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV. ТОВАРОДЕН ОТ СОФИЯ, четвъртъкъ 30 септември 1882.

БРОЙ 112.

ОФФИЦИАЛЕНЪ АЛЬ.

ПРОГРАММА

за

посещението на Негово Величество Миланъ I.
Сръбски Кралъ.

Негово Превъходителство Генералъ Лъсовой, Началникъ на Артилерията, Командира на I-та на Негово Височество дружина Подполковникъ Станичий и Флигелъ-Адютантъ Поручикъ Мариновъ, ще идватъ съ парахода „Голубчикъ“ до Сръбската граница за да посрещнатъ Негово Величество Кралътъ.

Негово Величество Кралътъ презъ пътешествието си до Русе, ще благоволи да се спре въ Видинъ, Ломъ-Паланка и Свищовъ. Въ тези градове Високий Гостъ ще биде посрещнатъ отъ гражданските и военните власти, отъ духовенството и отъ населението.

Въ Видинъ, Ломъ-Паланка и Свищовъ, почетни караули отъ мѣстните дружини, съ знаме и музика ще отаддатъ военните почести.

Г-нъ Видински управител ще има честта да съпровожда Негово Величество отъ границата до Ломъ-Паланка, Г-нъ Ломски управител отъ Ломъ-Паланка до Свищовъ и Г-нъ Свищовски управител отъ Свищовъ до Русе.

Вторий октомврий.

Негово Величество Кралътъ ще благоволи да пристигне въ Русе на 2 октомврий, часътъ по 12. Артилерията ще поздрави Негово Величество съ 101 вистрѣла.

На пристанището Негово Величество Кралътъ ще биде посрещнатъ отъ Негово Височество Князътъ, отъ Министрите, отъ Н. Високопреосвященство Доростоло-Червенски Митрополитъ съ духовенството и отъ мѣстните граждани и военни власти. Негово Високопреосвященство Митрополитъ Григорий ще произнесе поздравителна рѣч на Негово Величество Кралътъ; градският кметъ ще му поднесе хлѣбъ и соль.

Почетенъ караулъ отъ №. 19 Шуменска дружина съ музика и знаме.

Отъ пристанището до Двореца по двѣтъ страни на пажия, войската и учениците ще съставляватъ шапалиръ. Негово Величество Кралътъ и Негово Височество Князътъ ще стигнатъ въ Двореца съ Княжески екипажъ ескортиранни отъ Собственикъ на Негово Височество конвой.

Въ Двореца Негово Величество ще приеме почетниятъ караулъ съ знаме и музика отъ №. 23 Русенска дружина и ординарците отъ разните родове ордъжии.

Часътъ по $12\frac{1}{2}$ завтракъ въ Двореца.

Часътъ по 3 послѣ пладнѣ представление на консулското тѣло и на разните учреждения и корпорации.

Расходка.

Часътъ по $6\frac{1}{2}$ вечерята гала обѣдъ въ Двореца.

Часътъ по 8 заря съ церемония, извършена отъ всичките находящи се въ Русе военни музики.

Часътъ по $8\frac{1}{2}$ театрално представление.

Освѣтление на градътъ.

Третий октомврий.

Часътъ по 10 сутринята величъ парадъ на Русенски гарнизонъ.

Часътъ по 12 завтракъ въ лагера, предложенъ отъ офицерите на Русенски гарнизонъ.

Часътъ по $6\frac{1}{2}$ гала обѣдъ въ Двореца.

Часътъ по $8\frac{1}{2}$ театрално представление.

Четвъртий октомврий.

Часътъ по 8 сутринята Негово Величество Кралътъ и Негово Височество Князътъ съ свитите си ще се отправятъ на ловъ въ Вѣтово, съ особенъ поездъ.

Завтракъ въ лѣсътъ на Вѣтово.

Часътъ по 7 вечерята обѣдъ предложенъ отъ градътъ Русе въ помѣщението на военния клубъ (Ислях-Хането).

Часътъ по 9 фейерверки предъ Двореца и край Дунава.

Часътъ по $9\frac{1}{2}$ балъ въ военния клубъ.

Петий октомврий.

Часътъ по 11 Негово Величество Кралъ Миланъ I. ще благоволи да тръгне съ парахода „Голубчикъ“ придруженъ отъ Негово Височество Князътъ.

Завтракъ въ парахода „Голубчикъ“.

Марешалъ на Двора Баронъ Ридезелъ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№. 668.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 20 септември 1882 год. подъ №. 7314

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Всичките чиновници по вѣдомството на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, които сѫ останали безъ служба въ зависимостъ отъ новото териториално дѣление, да се удовлетворятъ съгласно членъ 5 отъ закона за чиновниците.

II. Потрѣбната за тая цѣлъ сумма да се вземе отъ остатъците по закритите третостепенни окр. управлени.

III. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ управляющи Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ г. Русе на 23 септември 1882 год.

На първообразното съ собствената рѣча на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписанъ:

Управляющи Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла
Д. Д. Агура.

Докладъ до Негово Височество Князя.

№ 7314.

Господарю!

Споредъ членъ 5 отъ закона за чиновниците, всѣкій чиновникъ, въ случай, че по нѣкоя причина се закрие службата му, има право да получава прѣжната си заплата до единъ мѣсецъ, ако по рано не се назначи на друга служба. Вслѣдствие на новото териториално дѣление на Княжеството и упразднението на нѣкои учреждения, мнозина отъ чиновниците останаха безъ служба, между които не малко има и такива на които длѣжностите не се упраздниха, но които бѣха принудени да отстѫнятъ мѣстата си на чиновници отъ упразднените учреждения. Като имамъ предъ видъ, че тѣзи чиновници не сѫ отчислени, а сѫ останали безъ служба въ зависимостъ отъ закриванието на други извѣстни учреждения, на мнѣніе съмъ, Господарю, че справедливо би било да се удовлетворятъ и тѣ, на общо основание, съгласно съ горѣспоменѣтъ членъ отъ закона.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое скромно мнѣніе, то благоволите да подпишете приложението при това указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служителъ и вѣренъ подданникъ.

София, 20 септемврий 1882 год.

Управляющій Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла
Д. Д. Агура.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 673.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 20 септемврий т. г. подъ № 21887,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Митарственитѣ стражари, при пѫтуването си, да се ползватъ отъ льготите на драгуните, по доставане храна за себе и коньетъ си.

II. Исполнението на това постановление възлагаме на Нашътъ Министъръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ г. Русе на 23 септемврий 1882 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВІСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Принесъл:

Министъръ на Финанситѣ Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 21887.

Господарю!

Отъ свѣденията, които се намиратъ въ Министерството на Финанситѣ, се вижда, че населението взима отъ митарственитѣ погранични стражари твърдъ голѣма цѣна за предметите, които тѣ сѫ принудени да купуватъ у него за своя прехрана и за коньетъ си, което прави недостаточна заплатата имъ. За да се избѣгне това неправилно и обрѣменително експлоатиране на стражарите, честь имамъ да моля Ваше Височество да разрѣшите, щото митарственитѣ стражари, при пѫтуването си, да могатъ да доставятъ храна за себе и коньетъ си по таксата, наредена за драгуните.

Ако Ваше Височество удобрявате това предложение моля да подпишете приложението при това указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служителъ и вѣренъ подданникъ.

София, 20 септемврий 1882 година.

Подписанъ:

Министъръ на Финанситѣ Г. Д. Начовичъ.

По Министерството на Външнитѣ Дѣла

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВІСОЧЕСТВО написано:

„Одобрено Александръ“.

Докладъ до Негово Височество.

№ 5070.

Господарю!

Имамъ честь най смиленно да представя на Ваше Височество приложените тукъ поеменни условия за отдаванието чрезъ намаляване съдѣржанието на пощенските трактове въ Княжеството, прегледани и одобрени отъ Държавният Съвѣтъ, съгласно указа на Ваше Височество отъ 2 текущий №. 640.

Понеже Държавният Съвѣтъ е внесълъ нѣкои измѣнения въ направлението на трактовете, като предоставиъ на Министерството да опредѣли числата на коньетъ и посрѣдните станции въ измѣнените отъ него трактове, то за тракта Търново—Г. Орѣховица—Лѣсковецъ—Кесарево—О.-Пазаръ—Е.-Джумая—Шуненъ се туриха 20 коне, а за тракта Варна—Добричъ—Силистра и Добричъ—Балчикъ числата на коньетъ се намали отъ 30 на 16, като се взе предъ видъ незначителното количество кореспонденция, пренасяна по него трактъ.

Вслѣдствие на горѣзложеното имамъ честь най смиленно да моля Ваше Височество да благоволите да одобрите предметните поеменни условия, по които да станатъ търговете за намалението.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служителъ и вѣренъ подданникъ.

София, 10 септемврий 1882 година.

За Министър на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията:
Г. Д. Начовичъ.

Поеменни условия

за даване чрезъ консесия съдѣржанието на коннопощенските станции въ Княжеството отъ 14-и май 1883 година до 13-и май 1886 год.

Консесията за съдѣржанието на коннопощенските станции се дава съ публичентъ търгъ. Търгътъ става съ открито намаляване.

Ст. I. Съдѣржанието на пощенските трактове въ Княжеството за времето отъ 14-и май 1883 г. до 13-и май 1886 год. включително се отдава по слѣдующите условия.

Ст. II. За редовното пренасяне на пощата пощонемателя се задължава да постави на своя смѣтка на 14-и май 1883 год. въ останалата връхъ него слѣдъ търга коннопощенска станция, определеното въ контракта количество коне и кола съ всичките имъ принадлежности. Три тѣсеща прѣди срока за влизането въ сила на контракта, правителството ще съобщи на пощонемателятъ кои станции и въ кое време ще се отворятъ.

Ст. III. Подъ название пощата се разумѣва кореспонденцията предвидена отъ 26 до 32, 35, 37, 40, 71, 83 и 93 отъ привременния уставъ за пощите и телеграфите.

Ст. IV. Коньетъ трѣба да бѫдатъ здрави и високи не по малко отъ 1 метъръ 35 сантиметра, научени за впрѣгане, не нѣрависти и не по стари отъ 10 години.

Ст. V. Пощонемателя е длѣженъ, освѣнъ коньетъ да достави и съдѣржа на собственната си смѣтка: а) за всѣки два коня по една кола съ жељезни ости и по образца приложенъ при настоящите поеменни условия; б) за всѣки кола по една не просмокаема мушама за завиване на кореспонденцията; в) за всѣки три коне по единъ ямщикъ (кучеръ) снабденъ съ една тѣлка, по образца; г) всѣки конь ще има цѣлия упражъ отъ най здрава кожа «бланкъ» по слѣдующето описание: грѣдника $7\frac{1}{2}$ сантим. широчина, 2 сантим. дебелина; постромка 4 сантим. широчина, 1 сантим. дебелина; па-

ладъмъ 4 сантим. широчина $\frac{1}{2}$ дебелина; опасъ 5 сантим. широчина 3 милиметра дебелина; седлище съ възглавница 4 сантиметра широчина, $8\frac{1}{2}$ сантиметра дебелина; нашилници 4 сантим. широчина 1 сантим. дебелина; юзи 2 сантиметра и 3 милиметра широчина, 3 милиметра дебелина, и д) за всички два коня по единъ звънецъ, руско издѣлие. Всичка кола ще носи по единъ № даденъ отъ управлението.

Забѣлѣжка — Въ станциите гдѣто има само по два коня ще има и за тѣхъ единъ кучеръ.

Ст. VI. Ямщиците трѣба да сѫ хора благонадѣждни, опитни да каратъ кола съ постоянно добро повѣдение и отъ мѣстните жители, снабдени съ свидѣтелство отъ кмета на община гдѣто живѣятъ или сѫ вѣяли. Тия свидѣтелства ще се представятъ въ телеграфо-пощенската станция, на която е подвѣдомственна коннопощенската станция, при която служи ямщика. Всичките ямщици трѣба да сѫ прилично облечени и задлѣжително носятъ ботуши и калпакъ или шапки съ единъ особенъ знакъ.

Ст. VII. Пощонаемателя съдѣржа на своя смѣтка хлѣвове (ахжри) за конеътъ, стаи за ямщиците и всичко нужно за коннопощенските станции, които тѣ тоже освѣтляватъ и отопляватъ на своя смѣтка. Предъ всичка коннопощенска станция ще има поставенъ връхъ високъ стълбъ, единъ голѣмъ фенеръ, освѣтляванъ цѣла ноќь, а уруги два ражни голѣми и здрави фенери ще се съдѣржатъ за нуждите въ станцията. За всички фаетонъ пощенамателя е длѣженъ да има по два здрави фенери, които при пѫтуваньето ноќно врѣме трѣба да бѫдатъ запалени и да горятъ прѣзъ цѣлата ноќь.

Ст. VIII. До колкото е възможно, всичка коннопощенска станция трѣба да бѫде най близо до телеграфо-пощенската, а гдѣто нѣма такъва, трѣба да бѫде на единъ отъ главните пѫтища въ селото или на шоссето.

Ст. IX. Пощонаемателя или пощенамателите сѫ длѣжни да поставятъ предъ вратата на всичка коннопощенска станция една черна дѣска, връхъ којто да се забѣлѣза коя поща въ кой часъ е заминала и съ колко кола и конеъ, колко конеъ сѫ били отпуснати прѣзъ деня на пѫтици съ файтони или прости кола и колко оставатъ свободни въ станцията. На долната частъ на тая дѣска ще има записано съ боя: «въ станцията се намира книга за записване оплакванията на пѫтиците».

Пощонаемателите сѫ длѣжни да държатъ въ най голѣма чистота помещенията и дворовете по коннопощенските станции. Въ всичка станция ще има по нѣколко стола въ една чиста стая а зимно време отоплена, които ще служатъ за почивка на пѫтиците.

Ст. X. Поставените отъ пощенамателите коне въ коннопощенските станции ще пренасятъ, освѣнъ пощите по опредѣленето отъ главното управление, и пѫтици безъ да прѣпятствува обаче чрезъ това на правилния и своеувѣренъ ходъ на пощите. Пощонаемателите не могатъ да употребляватъ за своя частна работа или полза пощенските коне, на които за съдѣржанието се плаща отъ правителството.

Ст. XI. Файтони, кола и коне ще се отпушкатъ на пѫтиците отъ телеграфо-пощенските станции и прихода ще постъпва на пълно въ правителственната касса.

На пощенамателите се отстѫпва 25% отъ този приходъ и се заплаща за всички тракти и на всички пощенаматели отдѣлно всички три мѣсеца по съставени отъ главното управление на пощите и телеграфите смѣтки.

Въ единъ особенъ административенъ правилникъ, изработенъ отъ телеграфо-пощенското управление, ще се опредѣлятъ правата на пѫтиците и длѣжностите на пощосъдѣржателите.

Ст. XII. Пощонаемателя или пощенамателите сѫ длѣжни да иматъ при всичка коннопощенска станция едно количество пощенски марки отъ стойностъ не по малка отъ 10 лева и таѣво количество бланки за отворени писма, които ще служатъ за улеснение на пѫтиците и ближните околни села.

Ст. XIII. Пощенските коне, както при пренасяньето на пощите тѣй и при пренасяньето на пѫтиците ще вървятъ 12 километра въ часъ въ равнишето и тамъ гдѣто има малки поднимания и слизания; а по планинските стръвни мѣста по 6 километра въ часъ.

Забѣлѣжка. Пощенските коне не могатъ да се пуштатъ въ гонъ повече отъ 60 километра въ едно дененоночице.

За възлизаньето по планината при пренасяньето на пощата, пощенамателя е длѣженъ да добавя на своя смѣтка въ помощъ за всички два коня още по единъ, а при пренасяньето на пѫтици нему се предоставя право да употреблява за тая цѣль волове.

Ст. XIV. Всичка поща ще се придружава и отъ нуждното число пощалини, за които не се плаща на пощенамателя никакво особено право.

Ст. XV. Когато тежината само на пощата не надминува 200 килограма ще се запрѣгатъ по два коня; за повече до 300 килограма ще се прибавя още единъ конь; а когато пощата има по голѣма тежина, ще се взема и нujдното количество кола като цѣлия транспортъ се счита за една поща. Въ никакъ случай тежината на товара въ една кола не трѣба да надминува отъ 200 до 300 килограма за два или повече коне.

Ст. XVI. При пѫтуваньето на Негово Височество пощенамателите, по предложение отъ главното управление на пощите и телеграфите прибавятъ

нуждното количество коне въ тракта или трактовете, по които ще стане пѫтуваньето, като премѣстятъ приврѣменно коне отъ другите трактове. Те се задължаватъ тѣй сѫщо да поставятъ въ мѣстности вънъ отъ трактовете коне и файтони, въ случаи че пѫтуваньето на Негово Височество ще стане въ мѣста не свързани съ пощенски тракти.

За такива премѣствания тѣ се извѣстяватъ шестъ дни напредъ.

Ст. XVII. За приврѣменното премѣстование коне, на основание горната статия, правителството заплаща на пощенамателя, освѣнъ платата определена слѣдъ търга и едно обезщетение отъ 1 левъ на денъ за всички коне. Премѣстванието ще се смята отъ часа на излизанието конеътъ отъ станцията до завръщанието имъ.

При премѣстванието, конеътъ ще вървятъ 60 километра въ едно дененоночице.

Ст. XVIII. Спорѣдъ нуждите на службата, пощенамателите премѣстватъ коне отъ единъ трактъ въ другъ или отъ една станция въ друга въ единъ и сѫщъ трактъ по указание отъ телеграфо-пощенското управление.

За такива премѣствания тѣ се извѣстяватъ единъ мѣсецъ напредъ и не имъ се плаща никакво обезщетение.

Ст. XIX. Коннопощенските станции съставятъ слѣдующите пощенски трактове:

- 1) София — Берковица — Ломъ.
- 2) Видинъ — Кула.
- 3) Ломъ — Бѣлоградчикъ.
- 4) Ихтиманъ — Вакарелъ — София — Царибродъ — Пиротъ.
- 5) София — Орхание — Плѣвенъ — Бѣла — Русчукъ.
- 6) Плѣвенъ — Ловечъ — Севлиево — Търново — Бѣла.
- 7) Търново — Дрѣново — Габрово.
- 8) Търново — Г. Орѣховица — Лѣсковецъ — Кесарево — Османъ Пазарь — Ески-Джумая — Шуменъ, и Търново — Елена.
- 9) Варна — Добричъ — Силистра и Добричъ — Балчикъ.
- 10) София Радомиръ — Кюстендилъ — Дубница — Самоковъ — Вакарелъ.
- 11) Радомиръ — Брезникъ — Трѣнъ.
- 12) Плѣвенъ — Никополь.
- 13) Берковица — Вратца.
- 14) Етрополь — Орхание.
- 15) Златица — Ташкесенъ.
- 16) Троянъ — Ловечъ.

Ст. XX. Слѣдующите пощи ще ходятъ въ една седмица по трактовете:

1) София — Берковица — Ломъ и обратно	въ седм.	осемъ пощи
2) Видинъ — Кула и обратно	“ “	шестъ “
3) Ломъ — Бѣлоградчикъ и обратно	“ “	шестъ “
4) Ихтиманъ — Вакарелъ — София — Царибродъ — Пиротъ и обратно	“ “	осемъ “
5) София — Орхание — Плѣвенъ — Бѣла
Русчукъ и обратно	“ “	шестъ “
6) Плѣвенъ — Ловечъ — Севлиево Търново —
Бѣла и обратно	“ “	шестъ “
7) Търново — Дрѣново — Габрово и обратно .	“ “	шестъ “
8) Търново — Г. Орѣховица — Лѣсковецъ —
Кесарево — 0. Пазарь — Ески-Джумая —
Шуменъ и обратно	“ “	шестъ “
9) Варна — Добричъ — Силистра и обратно	въ седм.	шестъ пощи
Добричъ — Балчикъ — и обратно	“ “	шестъ “
11) София Радомиръ — Кюстендилъ — Дупница
Самоковъ — Вакарелъ и обратно	“ “	шестъ “
12) Радомиръ — Брезникъ — Трѣнъ и обратно .	“ “	шестъ “
13) Плѣвенъ — Никополь и обратно	“ “	шестъ “
14) Берковица — Вратца и обратно	“ “	шестъ “
15) Етрополь — Орхание и обратно	“ “	шестъ “
16) Златица — Ташкесенъ и обратно	“ “	шестъ “
17) Троянъ — Ловечъ и обратно	“ “	шестъ “

Зимно време.

- 18) Видинъ — Ломъ и обратно
- 19) Рахово — Плѣвенъ и обратно
- 20) Свищовъ — Бѣла и обратно
- 21) Тутраканъ — Русе и обратно

Ст. XXI. Въ градовете гдѣто има желѣзно-пѫти станции и параходни агенции и въ които има коннопощенски станции, пощенамателите се задължаватъ да пренасятъ пощенската кореспонденция до желѣзницата, парахода и обратно.

Ст. XXII. Слѣдъ спиранието на рѣдовното плуване на параходите по Дунава (зимно време) пощенамателя или пощенамателите сѫ длѣжни да доставятъ по предложението на главното управление на пощите и телегра-

фитѣ, нужното количество коне, кола съ всичките имъ принадлѣжности, предвидени по цѣнитѣ по които слѣдъ търга е останало съдържанието на конетѣ по станциите имъ, за турянието въ рѣдовно пощенско съобщение градовете: Рахово съ Плѣвенъ, Свищовъ съ Бѣла, Тутраканъ съ Русчукъ и Видинъ съ Ломъ, както слѣдва:

Пошонаемателя на Плѣвенската конна станция за Рахово прѣзъ Староселци.

Пошонаемателя на Бѣленската конна станция за Свищовъ прѣзъ Новградъ.

Пошонаемателя на Русчукската конна станция за Тутраканъ и пошонаемателя на Ломската станция за Видинъ прѣзъ Акчарь.

Ст. XXIII. Пошонаемателя или пошонаемателитѣ сѫ дѣлжни, за пренасянието на пѣтниците по долѣозначенитѣ трактове, да турятъ на расположението на пѣтниците и 12 файтона, съ които да се пѣтува на всѣкѫдѣ, гдѣто има шоссе по трактовете както слѣдва:

По тракта София — Берковица — Ломъ — Видинъ — шестъ файтона.

По трактовете; 1) София — Плѣвенъ — Бѣла — Русчукъ; 2) Плѣвенъ, Ловечъ, — Севлиево — Търново — Бѣла — Русе; 3) София — Царибродъ, шестъ файтона.

Стойността на тия файтони се заплаща отъ пошонаемателитѣ на конните станции по горѣпоменжитѣ трактове, пропорционално съ съдържащите се отъ тѣхъ коне.

Ст. XXIV. Ремонта на конетѣ, поправката на колата, файтонитѣ и упражитѣ става за смѣтка на пошонаемателитѣ и се извѣршива отъ тѣхъ самитѣ.

Ст. XXV. Таксата за отпусканитѣ на пѣтници кола и коне се опредѣля на 20 ст. на конь за всѣки километръ, а за файтонитѣ освѣнъ тази такса се взема и едно право отъ 10 ст. за всѣки километръ.

Заедно съ пощата и въ сѫщитѣ кола не се позволява да се пренескатъ и пѣтници, а само пощалиона, който е назначенъ да придрожава пощата.

Ст. XXVI. Главното управление на пощитѣ и телеграфитѣ контролира движението на пѣтниците, дѣржанието въ добро състояние, порядъкъ и чистота колата, файтонитѣ, конетѣ съ упражитѣ имъ и другитѣ принадлѣжности въ конните станции, за тая цѣль то назначава, нарочно ревизори или нѣкого отъ подвѣдомственитѣ си чиновници. Забѣлѣзанитѣ нерѣдовности се съобщаватъ на надлѣжния пошонаемател и се изисква точното съобразяване съ настоящитѣ условия. За поправянието не достатъцитѣ, като: замѣстване лоши коне, промѣняване упражитѣ, поправението или замѣстванието на колата или файтонитѣ, на пошонаемателя или пошонаемателитѣ се предоставя осмодневенъ срокъ, слѣдъ който, ако се не съобразява съ предложението на главното управление, това послѣдното има право да поправи недостатъцитѣ за тѣхна смѣтка.

Въ всѣка коннопощенска станция се държи една дадена отъ управлението прошнурована и запечатана книга, въ която пѣтниците запираватъ жалбите си за нерѣдовности по службата. За всѣко оплакване отъ пѣтникъ, признато за основателно отъ управлението, пошонаемателя се наказва по административенъ начинъ съ глоба отъ 5 до 50 лева.

Ст. XXVII. Когато пошонаемателитѣ не се съгласяватъ съ направленито тѣмъ предложение за промѣнение или поправление на колата, конетѣ, упражитѣ и пр. тѣ сѫ дѣлжни заедно съ възражението си, да вложатъ въ управлението 100 лева, които оставатъ на правителството, ако при второто изслѣдване възражението имъ се укаже неосновно.

Това повторно изслѣдване се извѣршива отъ другъ телографо-пощенски чиновникъ въ приескѣтието на единото отъ пошонаемателитѣ съ двама грамотни свидѣтели.

Ст. XXVIII. Командированитѣ на оставание ст. ст. XXVI и XXVII чиновници или ревизори за контролирането съдържането на трактовете се приематъ съ пощенските коне и кола безъ да заплащатъ каква и да е такса. Правителството назначава чиновници, които постоянно да ревизиратъ коннопощенските станции.

Ст. XXIX. Пошонаемателитѣ на всѣки отъ трактовете означени въ ст. XIX иматъ по единъ пълновластенъ и отговоренъ представител, който може да бѫде и сѫщий наемател и който е въ съобщение за всичко, което се отнася до правилното и точното съдържание на коннопощенските станции по трактовете съ главното телографо-пощенско управление.

Ст. XXX. Въ размѣра на бѣрината опредѣлена въ ст. XIX, главното управление на телеграфитѣ и пощитѣ съставя распределението за хода на пощитѣ по трактовете и назначава днитѣ и часовете на тръгването и пристигването имъ въ по срѣднитѣ и крайни станции.

Ст. XXXI. Освѣнъ въ случай на чрезвичайни обстоятелства за всѣко окжисванье на пощата повече отъ единъ часъ, главното управление на пощитѣ и телеграфитѣ налага на пошонаемателя или пошонаемателитѣ глоба по 60 лева за всѣки часъ; за остатъка глоба се пресмѣта за фракции отъ $\frac{1}{4}$ часъ отъ окжисването.

Окжисването на пощата три пъти на мѣсецъ, безъ основни и уважителни причини, дава право на главното управление да унищожи контракта сключътъ възлагането на търга и да задържи за въ полза на държава

ното съкровище, залога, вложенъ отъ пошонаемателя или пошонаемателитѣ, а още и да обяви новъ търгъ за тракта, гдѣто е станало окжисването.

До влизането въ сила нови контракти, правителството си служи съ материала и конетѣ на пошонаемателя или пошонаемателитѣ на които се унищожава контракта.

Ст. XXXII. Като чрезвичайни обстоятелства, предвидени въ предшествуващата статия могатъ да се считатъ: голъмо наводнение, струпванье на прѣстъ до тѣсни проходи, отнасване отъ вода или събарение на мостове, много дебель и не проходимъ снѣгъ, ледъ по балкана и случайното отрѣвание на коне.

Въ никой обаче случай не може да се счита за извинителна причина: скъсанье на упражитѣ, строшаване или привръщане на колата и други, когато е констатирано, че произлизатъ отъ не здравия материалъ, невниманието на ямщиците и отъ не доброто урѣждане службата отъ страна на пошонаемателитѣ.

Ст. XXXIII. Търговетѣ ще становатъ съ явно намаляванье, като се започне отъ (100) сто лева за всѣки конь мѣсечна плата; тѣ щеставатъ въ главното управление на пощитѣ и телеграфитѣ, предъ една комиссия съставена отъ двама членове отъ Софийски окрѣжниятѣ управителни съвѣти, отъ единъ отъ инспекторитѣ при главното управление на пощитѣ и телеграфитѣ, секретаръ и счетоводителъ на сѫщото управление. Намаление съ дроби по малки отъ $\frac{1}{4}$ левъ за всѣки конь не се допушта.

Предложения обаче се приематъ на всичките следующи телографни станции: Кюстендилъ, Ломъ, Видинъ, Орхание, Плѣвенъ, Търново, Русе, Шуменъ, Варна, Силистра и Габрово.

Ст. XXXIV. Желающитѣ да постѫпятъ въ търгъ предварително внасятъ приврѣменъ залогъ, спорѣдъ числото на конетѣ, за които ще желаятъ да намаляватъ, като се счита по (100) сто лева за всѣки конь.

Този залогъ се внася въ окрѣжнитѣ или околийски ковчежничества, или пакъ за него се кредитира отъ Бѣлгарската Народна Банка.

Слѣдъ възлагането на търгътъ и скълючването на контрактитѣ, основани върхъ настоящитѣ поеменни условия, лицата които оставатъ пошонаематели, внасятъ залогъ равенъ съ 10% отъ годишната плата, съ която се даде съдържането на пощенските коне. Залогътъ пренася годишна лихва въ полза на влагателитѣ, въ размѣра на онай, която Банката плаща съгласно устава си.

Ст. XXXV. Търговетѣ ще почнѫтъ на 25 септември и щеставатъ ежедневно въ присѣтвенитѣ дни отъ 2 часа до 5 вечеръ. Тѣ ще се затворятъ на 2 октомври въ 5 часа посрѣдъ [ладиѣ*]). Обаче правителството приема предложения за намаляване съ писмено заявление и подъ затворенъ конвертъ, или секретна делема, адресована до главното управление на пощитѣ и телеграфитѣ до 3 октомври тъкмо 5 ч. с. п. Тогазъ само даденитѣ подъ затворенъ конвертъ предложения се распечатватъ публично. Предложениета за намаление трѣба да бѫдатъ 5% повече било за отдални трактове било за всичките изъ общо.

Възлаганието ще стане слѣдъ утвѣрждение на търговетѣ отъ надлѣжното място и при това възлагане ще се предпочете лицето, което би намалило изобщо смѣтнатите цѣни, добити при послѣдниятъ денъ на търга.

Малонадаванията се записватъ по редъ и подписватъ отъ самите малонадавачи въ една прошнурована и запечатана книга.

Управлението си запазва правото да унищожи търговетѣ било за всичките трактове изцѣло, или само нѣкое отъ тѣхъ и да отвори новъ търгъ, ако резултата на станжалитѣ търгове не отговаря на нуждите и интересите на държавата.

Въ равни предложения, подданика на Княжеството се предпочита отъ иностранецъ.

Ст. XXXVI. Двѣ седмици прѣди влизането въ сила на контрактитѣ, сключени съгласно съ тия условия, пошонаемателитѣ се задължаватъ да представятъ конетѣ, колата, файтонитѣ, трѣбитѣ, звѣнитѣ и всичките принадлѣжности въ слѣдующите градове: София, Ломъ, Плѣвенъ, Търново, Русчукъ и Варна, гдѣто слѣдъ като се прегледатъ отъ опредѣленната комиссия и стане подробенъ описъ, ще се распроведятъ по надлѣжните коннопощенски станции.

Ст. XXXVII. Разноситѣ, които ще послѣдватъ за гербъ и подтвѣрждение на контракта и за обнародование на настоящите условия ще бѫдатъ за смѣтка на пошонаемателя или пошонаемателитѣ.

Ст. XXXVIII. Правителството си запазва правото при отварянето на нови трактове, да направи новъ търгъ; обаче старитѣ приемачи въ равни предложения се предпочитатъ отъ другитѣ.

Ст. XXXIX. Ако въ единъ трактъ съдържането на $\frac{2}{3}$ части отъ пощенските станции се намали и отдае, а $\frac{1}{3}$ част или по малка остане, то правителството има право да направи новъ търгъ или да ги даде на онѣзи пошонаематели, които сѫ приели другитѣ станции по истии трактъ и съ сѫщите условия.

*.) Направени сѫ нужднитѣ распорежданья за отлагането на търговетѣ, които по всяка вѣроятност ще се отворятъ на 25 октомври и ще траятъ до 3 ноември т. година.

и тия последните, то съгласно съ заявлението му, месечната му плата се употреби на 515 лева съ задължение да пренася и парично посилочната кореспонденция до г. Орханица, тъй щото, по настоящемъ той получва въ годината 6,180 лева,

4-о. За пренасянето на кореспонденцията от София до Радомиръ, Трънъ, Бръзникъ, Дубниза, Кюстендилъ и Самоковъ, Видинъ, Българградчикъ, Берковица, Вратца и обратно сѫ били наети 21 конни курриери съ по 120 лева месечна плата на всѣки, безъ да е имало сключенъ съ тѣхъ контрактъ; тѣ сѫ се считали като наемни служащи и правителството имъ е плащало въ годината 30,240 лева, нѣ къмъ края на минулата година, управлението се распорѣди да станжтъ търгове за пренасянето на кореспонденцията между горѣпомѣжтъ градове съ конни курриери, и днесъ за това пренасяне се плащаатъ само 21,552 лева, безъ обаче да има за това сключени контракти.

Освѣнъ това, нуждитъ на службата сѫ накарали телеграфо-пощенското управление, да отвори, въ началото на 1881 год. пощенско съобщение между Разградъ и Ески-Джумая, за което заедно съ пренасянето на пощата отъ Разградъ до гарата на желѣзният путь и обратно, плаща годишно по 2,760 лева.

Поставенитъ отъ пощонаемателитъ Ст. Ивановъ и Кючуковъ, съгласно контракта имъ отъ 14 май 1880 год. 332, коне сѫ били распределени по трактоветъ както слѣдва:

По тракта София-Ломъ 106 коне, по тракта София-Плѣвенъ-Търново-Русчукъ 178 коне, по трактоветъ Търново, Габрово 12 коне, Плѣвенъ, Никополь 16 коне, София-Ихтиманъ 20 коне.

Вследствие на промѣненията, които се въведоха въ началото на текущата година въ главната линия София-Русчукъ, чрезъ съединението Плѣвенъ-съ-Бѣла, направо, горѣпомѣжтъ пощенски трактове по настоящемъ съставляватъ слѣдующата мрѣжа: 1-о. София-Плѣвенъ-Бѣла-Русчукъ съ 136 коне, Плѣвенъ-Ловечъ-Севлиево-Габрово-Търново-Бѣла съ 58 коне; Плѣвенъ-Никополь съ 14 коне; София-Ихтиманъ съ 18 коне и София-Ломъ съ 106 коне всичко 332 коне.

Както се вижда отъ горѣзложеното, нуждитъ на службата сѫ накарали управлението на пощите и телеграфитъ да увеличи числото на коньетъ въ единъ трактъ, като го намали въ други, да открие нови конни станции, като затвори други.

Споредъ опредѣления въ контракта отъ 14-ий май 1880 г. ходъ за пренасяне на пощата по тракта София-Русчукъ, тя е трѣбвало да обикаля отъ Плѣвенъ прѣзъ Ловечъ-Севлиево-Търново-Бѣла. Това распределение никакъ не отговаряше на нуждитъ и интереситъ на службата, тъй като кореспонденцията отъ столицата за Источната част отъ Княжеството, както и оная, която се испраща за въ странство прѣзъ Русчукъ, закъсняваше по причина на обикалката прѣзъ Търново повече отъ 30 часа. За да се премахне този недостатъкъ, слѣдъ споразумѣніе съ пощонаемателитъ, въ началото на текущата година, както е казано по горѣ, се отвори единъ трактъ отъ Плѣвенъ направо за Бѣла, по който Софийската поща пристигва 36 часа по бѣрже отъ колкото когато обикаляще прѣзъ Търново. По този начинъ тракта София-Плѣвенъ-Бѣла-Русчукъ съставлява главната линия къмъ която се стичатъ и свързватъ другите отдалечни трактове.

Премѣстната на коне отъ единъ трактъ въ други сѫ слѣдующитъ: отъ станциите Нови-ханъ и Вакарелъ по тракта София и Ихтиманъ сѫ взети 2 коне, отъ станциите Ловечъ, Сетово, Аканделаръ, Севлиево, Търново, Куцина по тракта Плѣвенъ-Габрово-Бѣла взети 24 коне; отъ станциите Ново-село между Севлиево и Търново, която се затвори, взети 10 коне, отъ станциите Никополь 2 коне; отъ Русчукъ 2 коне, всичко 40 коне, които сѫ распределени както слѣдва по тракта София-Плѣвенъ-Бѣла 36 коне а именно: въ новооткритъ станции Яджи-кьой, Овча-могила, Винаи по 10—30 коне, въ Плѣвенъ и Бѣла по 2—4 коне за осилване комплекта, тъй като спорѣдъ новото распределение тракта се раздѣля тамъ на 4 направления, въ станция Ташкесенъ 2 коне за помагане при въскачването на балкана и ст. Габрово и Дрѣново по 2—4 коне, всичко 40 коне.

По новитъ по-зменни условия на тракта София-Ломъ се прибавяять 10 коне, а именно: 6 въ Софийската станция по причина на отварянето новитъ трактове София-Царибродъ и София-Радомиръ; въ станциите Щровина, Кутловица и Белидиеханъ по 2, вслѣдствие оказавшата се отъ опита нужда да се уравни въ всичките станции по този трактъ числото 12 коне, съ исклучение на Гинци, Бековица и Белидиеханъ въ които има по 2 повече, по причина на мѣнното възлизане балкана; въ станция Петроханъ числото на коньетъ се намалява отъ 14 на 12. Въ тия станции и днесъ количеството на коньетъ е такъвъ, нѣ тѣ сѫ премѣстени отъ други станции, както е казано по-горѣ.

По тракта София-Плѣвенъ-Бѣла-Русчукъ количеството на коньетъ се увеличава отъ 136 на 148, т. е. съ 12 коне, а именно: 2 се прибавяять още въ Плѣвенската станция по причина че понеже тамъ трактоветъ се расклоняватъ на 4 направления 12 коне само сѫ недостатъчни и 10 се турятъ Столникъ между София и Орхание, гдѣто се отваря нова станция.

Откриването на още една станция между София и Орхание отдавна се чувствова, тъй като връхъ едно растояние отъ 68 километра една само посрѣдна станция за размѣнение на коньетъ е недостатъчна, за това, съ вдигането на тая станция отъ Ташкесенъ, отваря се една въ Араба-конаѣкъ и една въ Столникъ.

По тракта Плѣвенъ, Ловечъ, Севлиево, Габрово, Търново, Бѣла, числото на коньетъ се намалява отъ 58 на 48, а именно отъ станциите Търново, Дрѣново, Габрово, Севлиево и Сетово се взематъ по 2 коне за да останатъ въ всичките станции по този трактъ само по 6 коне, а не както до сега е било въ едни по 6 а въ други по 8. Понеже този трактъ е въ числото на второстѣженитъ, то тия коне сѫ достатъчни за да удовлетворятъ нуждата на службата.

По тракта Търново-Разградъ и Търново-Гор. Орханица-Лѣсковецъ се турятъ 18 коне, отъ които 4 въ Търново 2 за тракта къмъ Елена и 2 за Гор. Орханица и по два въ всяка отъ станциите Елена, Кутлукъ, Ставрекъ, Беброво, 0.-Пазарь, Е.-Джумая и Разградъ.

Между Търново и Елена, както между 0.-Пазарь и Е.-Джумая и Е.-Джумая-Разградъ не се туриха посрѣдни конни станции, защото растоянието между тия градища сѫ малки и въ срѣдните числа се дѣлятъ по на 30 километра, а между Елена 0.-Пазарь, гдѣто растоянието е отъ 109 километра, туриха се три посрѣдни конни станции.

По тракта Варна, Добричъ, Силистра, Балчикъ се туриха 30 коне, а именно по 4 въ всяка отъ станциите Варна, Балджа, Силистра, Кара-Пелитъ, Бей-Бунаръ и Балчикъ и 6 въ ст. Добричъ.

Въ тая послѣдната се турятъ 2 коне повече, защото тамъ путь се расклонява на двѣ направления, къмъ Балчикъ и къмъ Силистра, а въ другите станции 4 коне въ всяка сѫ достатъчни за да удовлетворятъ нуждата на службата.

По тракта София-Радомиръ-Самоковъ се турятъ 12 коне, отъ които 4 въ Радомиръ за Трѣнския клонъ и по два въ Трѣнъ, Дубница, Кюстендилъ и Самоковъ.

Количеството на коньетъ по тракта Плѣвенъ-Никополь се намалява отъ 14 на 8, отъ които 4 въ Никополь и 4 въ Брыштиница, защото пощата по този трактъ е малозначителна и обикновенно се испраща съ по 2 коне.

По тракта София-Ихтиманъ числото на коньетъ се намалява отъ 18 на 12, като се оставятъ въ всяка отъ станциите Нови-ханъ и Вакарелъ по 6 коне. Ако правителството на Источна Румелия не устрои служба за пѣтници между Ихтиманъ и Пазарджикъ, за да се употреби числото на коньетъ въ тракта София-Ихтиманъ, горното количество коне ще удовлетворява нуждитъ на службата, тъй като пощата за и отъ Ихтиманъ обикновено отива и дохджа съ по два коне.

По тракта София-Царибродъ се турятъ 12 коне: 6 въ Сливница и 6 въ Царибродъ.

По тракта Видинъ-Кула 8 коне: 4 въ Видинъ и 4 въ Кула. Въ Вратца 2 коне, които ще пренасятъ пощата до Берковица и обратно. Въ Шуменъ 2 коне, за пренасяне пощата до станцията на желѣзния путь въ Каспичанъ и обратно. Въ Етрополе, Златица, Троянъ и Българградчикъ по 2—8 коне.

По този начинъ количеството на коньетъ за съдѣржание всичките трактове въ Княжеството се въскачва на 424 коне.

Огъ казаното по-горѣ се вижда, че правителството расходва годишно 513, 132 лева само за пренасянето на пощенската кореспонденция. Тази сума е дѣйствително огромна въ сравнение съ приходите; тя употребява значително дефицита въ приходо-расходния бюджетъ на телеграфитъ и пощите. Нѣ колкото и обременителенъ да е този расходъ, той е необходимъ той е неизбеженъ за развитието на пощенската служба. Въ много по нариданли отъ нашата дѣржава пощенския приходъ не може да покрие разноските, а статистиката ни показва, че всичките безъ исклучение страни, въ началото и много врѣме по на подиръ, даже допослѣдъкъ, докѣто не се направиха жел. пѣтища на всѣкадѣ, правителствата сѫ разнасяли огромни сумми за пощите си. Тия обаче расходи не сѫ отивали напразно: колкото по бѣрже и рѣдовно се е извѣршвала пощенската служба, колкото по обширнѣ и распространѣ е билъ нейния крѣгъ въ дѣржавата, даже и въ най затъненитъ краища, толкотъ полѣсно и своеувѣрѣнно сѫ могли да се разпространяватъ и испълняватъ правителственитѣ распореждания, да се улесняватъ разните клонове отъ администрацията въ извѣршването на правителственната служба, а отъ друга страна, съ постъпленното подобрене и развитие на пощенското дѣло, съ улесненитъ които сѫ давали на населението, търговията и промишленността сѫ напрѣдвали, особено въ послѣдния вѣкъ, съ неимовѣрна бѣрзина и пощенската кореспонденция се е тѣй умножила, щото днесъ въ тия страни, прихода на пощата съставлява единъ доста значителенъ излишъкъ въ бюджета имъ. У насъ не може да бѫде иначе: въ началото, когато всичко трѣбва да се урѣжа отъ ново и докѣто по благоприятни обстоятелства не даджтъ единъ потикъ на търговията и промишленността, съ които пощата е тѣсно свързана, и които, вслѣдствие войната и предшествуващите я събития, се намиратъ въ крайно застойчиво положение, правителството ще

е принудено още за много време да допълва отъ другите си приходи разносните, които се изискват за поддържането, организацията и развиващето на пощенската служба въ Княжеството.

При сключването, на 1880 год. горюказанието контракти за съдържането на пощенските трактове въ Княжеството, като не се е имало никакви данни за положението, нуждите и стъпена на развитието на пощенската служба, били съ пропуснати нѣкои грѣшки; а отъ друга страна поради скъпотията, която послѣдва войната и оккупацията, условията съ станали съ доста високи цѣни. Днесъ обаче, на основание на три годишния опитъ непрактичностите, които съществуват въ тия условия, ще могатъ да се избѣгнатъ при сключването на новите. Изработените отъ главното управление на пощите и телеграфите поеменни условия за отдаването съ намаляване съдържането на трактовете, съвокупяватъ въ една обща мрежа, подъ еднакви условия за пренасяне всѣкакъв видъ кореспонденция, пари и посилки, всичките пощенски линии въ Княжеството; тѣ предвиждатъ същевременно пренасянето и пътници въ по главните трактове, безъ обаче да се препятствува на пощата, за въ полза на правителството, съ право 25% отъ прихода за пощоемателите.

Както се вижда отъ изложеното по горѣ, условията за пренасяне пощата въ Княжеството, които съ въ сила днесъ и на които срока истича на 14-ти май 1883 год., предвиждатъ пренасянето на парична и посилочна кореспонденция само въ мястностите лежащи по трактовете на които съдържането е дадено на пощоемателите Ст. Ивановъ и Кючуковъ и на В. Маркова. Нуждата отъ распространението службата за парични и посилочни пратки по пощата и въ другите мястности на Княжеството е твърдъ чувствителна и това се потвърждава отъ постъпивши отъ разни места колективни заявления на търговците за въвеждането ѝ.

При нѣмането никакви банкове или други учрѣждения за улеснение превода на пари отъ едно място въ друго въ Княжеството, както и отсѫтствието на срѣства за испрашане цѣнни, посилочни и други пратки, пощата е натоварена да испълнива исклучително тази служба, която, впрочемъ доставя единъ доста значителенъ приходъ. За това, въ новите условия за съдържането на пощенските трактове, се предвижда пренасянето на парична и посилочна кореспонденция по всичките пощенски линии, и по този начинъ службата за парични и посилочни пратки ще може да се въведе въ всичките телеграфо-пощенски станции въ Княжеството.

Службата за пренасянето пътници се предвижда за сега само по главните трактове, а именно между София и Ломъ прѣзъ Берковица и зимно време, когато плуването на парадите до Видинъ; между София Ихтиманъ и София-Царибродъ-Пиротъ; между София и Русецъ прѣзъ Орхание - Плѣвенъ-Бѣла; между Плѣвенъ, Ловечъ, Севлиево, Габрово, Дрѣново, Търново, Бѣла до Русецъ и между Плѣвенъ-Иннополъ.

По трактовете Видинъ - Кула, Ломъ - Бѣлоградчикъ, Търново - Елена О.Пазаръ - Ески Джумая - Разградъ, Търново - Гор.-Орховици - Лѣсковецъ, Варна - Добричъ - Силистра, Добричъ - Балчикъ, София - Радомиръ - Кюстендилъ - Дубница - Самоковъ, Радомиръ - Трънъ - Брѣзникъ, Берковица - Вратца, Етрополъ - Орхание - Златица - Ташкесенъ и Троянъ - Ловечъ се предвижда нуждното количество коне само за пренасяне на пощата. Нуждата за пренасяне пътници по пощата въ тия мястости понѣ за сега не се осъща, тѣ като, отъ една страна тѣ иматъ второстепенно значение въ търговско отношение и прихода който може да се очаква отъ пътниците по тия трактове нѣма да покрие нито част отъ разносните, които ще послѣдватъ за съдържането на конетъ, а отъ друга, нѣмането на добри пътища ще затрудни извършването на тези служби въ казаните мястности. Обаче предъ видъ на бѫдѫщето развитие на пощенското дѣло въ Княжеството и вслучай че нуждата за отваряне нѣкои линии за пренасяне пътници се появи, правителството си задържа правото, съгласно ст. XL отъ поеменните условия, да уговори числото на конетъ въ надлѣжните трактове за да може да удовлетвори появившите се нужди.

По ст. XI отъ проекта за поеменните условия на пощоемателите се отпуска 25% отъ прихода на пътниците, вместо 15%, както е по настоящемъ. Туй се прави за да се интересуватъ повече въ распространението службата на пътници по пощенските трактове, и предъ видъ че $\frac{1}{4}$ отъ прихода е за наемателите — да се намалятъ цѣните за съдържане конетъ, а отъ друга страна да се отстранятъ за въ бѫдѫщъ разните препятствия, които настоящите пощоематели правятъ при отпускане коне на пътници въ по голѣмъ размѣръ подъ предлогъ, че конетъ имъ се убивали и имъ се причинявали загуби, които правото 15%, което имъ се отпуска отъ прихода, не може да възнагради.

Спорѣдъ проекта за поеменните условия, за всичките трактове въ Княжеството се предвиждатъ 424 коне, на които съдържанието ако се даде най-малко съ 100 лева мѣсячна плата за единъ конь, годишниятъ расходъ ще бѫде отъ 508,800, отъ които, като спаднемъ прихода отъ пътниците, които въ сравнение съ минжилътъ двѣ години и съ отстъпване 25% на пощоемателите се предвижда да бѫде около 50,000 лева, цѣлия расходъ за съдържанието пощенските трактове въ Княжеството за една год. слизат на 458,800 л.

По този начинъ при всичко, че се открива нови несъществуващи до сега трактове, а именно между Ломъ и Бѣлоградчикъ, Етрополъ - Орхание, Златица - Ташкесенъ, Троянъ - Ловечъ, Османъ-Пазаръ - Е.-Джумая, Видинъ Кула, пренасянето на парична и посилочна кореспонденция се предвижда да става по всичките трактове въ Княжеството, когато сега това става само върхъ една част отъ тѣхъ и се устрои служба за пренасяне пътници между София - Царибродъ за Сърбия и зимно време между Ломъ Видинъ, отъ което пощенския приходъ се предвижда да се уголеми значително. Годишниятъ расходъ, които сега възлиза на 513,132 лева, както е казано по горѣ, се предвижда да се намали най-малко на 458,800 лева, като същевременно се уничижава и годишниятъ расходъ отъ 36,720 лева за съдържанието на писарите по коннопощенските станции.

НЕОФИЦИЯЛЕНЪ АЛЬ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Цариградъ, 27 септември. Портата се е обѣщала на г. Кондуриоти днесъ да испроводи на турский командантинъ, който е на Тесалийската граница, инструкции, относително исполнението Турко-гръцката спогодба, чрезъ което четвъртъ спорни точки ще се предадатъ на Гърция.

Днесъ Лордъ Дюферинъ отговори на Портинатаnota отъ $\frac{13}{25}$ септември относително испраздноването Египетъ. Отговорътъ казва че се е захванжало отчасти испраздноването, но не опредѣлява датата за съвършеното испраздноване, което щяло да зависи отъ положението на работите въ Египетъ.

Лондонъ 27 септември. Изъ Каиро телеграфиратъ на вѣст. Daily-news че г. Малетъ билъ ужъ далъ увѣрения Хедиву че Англо-Френский контролъ щялъ да се премахне и че неговите атрибуции щяли да преминятъ на комисията върху общественниятъ дѣлъ. Г. Малетъ билъ още обѣщалъ подсекретарството въ повечето отъ министерствата да повѣри на англичане чиновници.

Виенна, 27 септември. Императорътъ и кралъ Георгий си размѣниха визити, както и Сърбскиятъ кралъ и кралъ Георгий. Послѣ Гръцкиятъ кралъ прие г. Калноки. Утрѣ ще има обѣдъ гала въ честь на Гръцкиятъ кралъ. Днесъ въ двореца е имало обѣдъ на който съ присъствували Сърбскиятъ кралъ и принцъ Вилхелмъ Пруский.

Този послѣдниятъ си тръгна тази вечеръ. До станция биде испроводенъ отъ Императора.

Каиро, 27 септември. Дознанието по процеса на нѣкой бунтовници доказва, че тѣ съ имали постоянни сношения съ Султана дори и въ минутата когато се издаде прокламацията, която обявяваше Араби за бунтовници.

Лондонъ, 27 септември. Увѣряватъ че английското правителство е испратило на Лордъ Волселей инструкции за да изходатайствува запазванието живота на Араби.

Бѣлградъ, 27 септември. Депотации поднесоха на Кралицата адреси за преданность. Кралицата имъ благодари сърдечно и покани тѣзи депутатации на обѣдъ въ Палата.

Цариградъ, 28 септември. Лордъ-Дюффериноватаnota въ отговоръ на портината отъ $\frac{13}{25}$ септември казва: Като се има предъ видъ че трѣбва да се уздрави взаимното приятелство и довѣрие, распушчанието Египетската войска и оттеглованието ѝ отчасти налагатъ задължението да се продължи английската оккупация до реорганизирането египетските военни сили и до когато Хедивътъ обяви, че земя върху си отговорността за обществената безопасностъ.

Нотата се свършва съ заявлението че Англия не желае да продължи пребиванието на английските войски въ Египетъ повече отъ колкото го изиска положението на работите.

Лондонъ, 28 септември. Тимъ получава изъ Виенна известие че Англия щяла да направи преговори съ силите които съ най-много заинтересовани въ Египетъ, и именно съ Франция и че тя щяла да съобщи послѣ резултата на преговорите на другите сили за да получи съгласието имъ.

Отъ медицинското управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2080.

Медицинското управление извѣстява за всеобщо знание, че на 15 октомврий н. год. преди пладнѣ отъ 9—12 часа; ще стане продажба на разни нѣща, които се намиратъ въ болничния складъ Гюль-Джамия.

Главенъ врачъ: Д. Моловъ.
Секретаръ: А. Мановъ.

Варненски окръженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4978.

Варненски окръженъ съдъ на основание ст. 850 и 851 отъ Врѣмѣнните Съдебни Правила, дили жителя изъ Кърклийско Никола Радева, който се обвинява въ написание побой на Еленско-подданий Александри Лоскардисъ.

Никола Радевъ е на възрастъ 22 години, рѣстъ среденъ русъ, безъ мустаки, особенни бѣлези нѣма.

Който знае гдѣ се намира Никола Радевъ, задължава се да извѣсти на мѣстните власти, а тѣ се умоляватъ да го проводятъ въ Варненски окръженъ съдъ.

Подпредсѣдателъ: Ст. Кабакчиевъ.
Подсекретаръ: Хр. Юрановъ.
1—(1324)—1

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 913.

Прокурорски надзоръ при Русенски окръженъ съдъ, съ настоящето честъ има да обяви за всеобщо знание, че съ строга законна отговорност ще се присъдватъ онѣзи лица, които би сѫ усмилили да распространяватъ или продаватъ появившата се брошурата въ този градъ подъ заглавие „Искендеръ-бей“.

Русе, 21 септемврий 1882 год.
Прокуроръ: Райковъ.
1—(1346)—1

Севлиевски окр. управ. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 725.

Севлиевски окръженъ управителъ съвѣтъ обяви за всеобщо знание, че на 1-ий идущий октомврий мѣсецъ т. г. ще произведе търгъ за отдаване подъ наемъ съ наддаване, за врѣме отъ 1-ий октомврий 1882 г. до 1-ий октомврий 1883 год. водениците на избѣгната турци отъ Троянската околия, именно: воденицата на Реджебоолу Сюлеймана отъ с. Бѣрима находяща се въ Балабанско помѣстие и състояща отъ единъ камакъ и 4 дюл. ливади, воденицата на Хаджи Асана Кьоровъ, находяща се на р. Осъмъ състояща отъ $\frac{1}{4}$ камакъ и 1 дюл. бостанъ, воденицата Мурадовска находяща се на р. Осъмъ и състояща отъ $\frac{1}{2}/\frac{1}{3}$ камака, воденицата називаема селска находяща се на р. Осъмъ и състояща отъ $2\frac{3}{4}$ камака, воденицата на Мустафа Гиздуовъ находяща се на Топля и състояща отъ 2 камака, воденицата на Мехмеда Мороолу отъ с. Команъ, състояща отъ 28 дена въ мѣсекта, воденицата на Мехмеда Ибишовъ отъ с. Команъ състояща отъ 24 дена въ мѣсектъ.

Желающитѣ да наемнатъ горѣзброенитѣ воденици, се умоляватъ да се явятъ въ означенийтѣ дни въ канцеларията на съвѣта за да надаватъ.

г. Севлиево 20 септемврий 1882 год.
Предпредсѣдателъ: Владировъ.
Чл. Секретаръ: Г. Кънчевъ.

2—(1336)—3

Севлиевски окръженъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1224.

Севлиевски окръженъ съдъ съгласно 850 и 851 статии отъ Временните Съдебни Правила, дили Алишъ Кара Имамовъ ж. изъ с. Паламарца (Разградско) живущъ въ с. Смоченъ (Ловчанско) който се обвинява въ напраниване и обирание домътъ на Ибрахимъ Юсеиновъ изъ с. Татаритѣ (Ловчанско).

Алишъ Кара Имамовъ е на възрастъ 45 годишна рѣстъ срѣденъ, дебелъ, рѣжетѣ и гърдитѣ му сѫ вълности очи сиви, лице топче червенакъ и на главата си има два бѣлѣзи, единиятъ надъ челото а другиятъ надъ левото му ухо.

За това всѣки който знай мѣстожителството на Алишъ Кара Имамовъ умолява се да извѣсти на най близкнитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ да го препроводятъ въ Севлиевски окръженъ съдъ.

Предпредсѣдателъ: Н. Шивачевъ.
Секретаръ: Г. Стомоняковъ.
2—(1272)—3

Софийски окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА.

№ 7220.

Софийски окръженъ съдъ, гражданско отдѣление, съгласно ст. 115 п. 2 отъ Врѣмѣнните Съдебни Правила, призовава бившиятъ жителъ на градъ София Али Хеми, а сега живущъ въ Цариградъ, (Турция), да се яви лично или чрѣзъ повѣренникъ прѣдъ този съдъ въ четирикратно съгласенъ срокъ отъ послѣдното три-кратно публикуване настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предъявленнитѣ срѣщо него искъ на сумма отъ 11,000 гроша отъ Георги Франга, жителъ на г. София.

Въ случай че се не яви въ горѣзначенитѣ срокъ, то съдътъ ще издаде задочно рѣшеніе съгласно ст. 281 п. 1 отъ Врѣмѣнните Съдебни Правила.

София, 25 септемврий 1882 год.
Подпредпредсѣдателъ: Титоровъ.
Секретаръ: И. Геновъ.
2—(1351)—3

Софийски съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 196.

Подписаннитѣ съдебенъ приставъ при Софийски съдъ на градски участокъ А. П. Беровичъ на основание испълнителни листъ подъ №. 439 издаденъ отъ Софийски градски мирови съдия и съгласно ст. ст. 452, 454 отъ Временните Съдебни Правила, обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ два мѣсека отъ денътъ на послѣдната трикратна публикация настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще почне чрезъ публично наддаване продѣбата на недвижимитѣ имущества на Софийски жителъ Елиезеръ Мисуламъ, а именно една къща находяща се въ Калоянска улица подъ №. 360, състояща отъ приблизително 150 метра.

2) дѣвѣ стаи единъ мутвакъ, една магаза и вѣнъ отъ дворътъ едно малко дукянче казаната къща не е подъ залогъ и ще се продаде за удовлетворение иска 33 тур. лири и съдебнитѣ разноски на Георги Беласи продѣбата ще почне отъ първоначалната цѣна 40 лири турски.

София 20 септемврий 1882 год.
Съдеб. Приставъ: А. П. Беровичъ.
2—(1335)—3

Поповски мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 3280.

На основание ст. 114, 115 § 3-й отъ Врѣмѣнните Съдебни Правила, Поповски мировий съдия призовава Хюсейнъ Х. Мехмедовъ Х. Мюфтюоглу, бившиятъ жителъ отъ с. Садина а сега въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрѣзъ законенъ повѣренникъ, въ залата на съдътъ, най-късно въ шестъ мѣсяцъ срокъ, отъ денътъ на троекратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предъявленнитѣ срѣщо него искъ, отъ Никола Желѣзковъ, отъ г. Разградъ, повѣренникъ на Хаджи Афузъ Салимъ Мустафовъ, отъ сѫщия градъ, за 1540 гроша съ записъ и други 300 гроша безъ записъ, всичко 1840 гроша.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще постъпи, съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското съдопроизводство.

с. Попово, 16 септемврий 1882 год.
Мировий съдия: И. В. К. Хорозовъ.
Секретаръ: А. Т. Д. Поповъ.
2—1353—3.

Читакска Митница.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 634.

Читакската митница има честъ да обяви съ настоящето си за всеобщо знание, че на 12 идущий октомврий часа отъ 8 до 12 преди пладнѣ, въ помѣщението ѝ ще се произведе публиченъ търгъ за продаванието на 20 оки волски подкови и гвоздеи за подкови, взети отъ контрабанда; за които умоляватъ се желающитѣ да купятъ тѣзи нѣща, да се явятъ за наддаване въ опредѣленото врѣме въ канцеларията на митницата.

с. Чатакъ, 10 септемврий 1882 год.
Управителъ: С. Поповъ.
Писаръ: З. Чончевъ.
3—(1326)—3

ИЗВѢСТИЕ.

На 1-ий октомврий т. г. ще се открие,
П-І ВЕЧЕРНИЙ КУРСЪ

за модернитѣ езици френски и нѣмски.
Френски езикъ ще преподава по Руски г-нъ Мишелъ Аранжало, профессоръ за френски езикъ отъ Женева (Швейцария).

Заявления ставатъ въ книжарницата на С. Миланичъ до пощата.

София, 25 септемврий 1882 год.
С. Миланичъ.
1—(1352)—1

ОБЯВЛЕНИЕ.

Намиратъ се за проданъ желѣзни прибори за врата и прозорци;
Брави отъ разни сорти;
Тапети;
Кожи за мебели и пр.;
Въ бившата фабрика Капель, находяща се на Цариградска улица.

4—(1292)—4

ОБЯВЛЕНИЕ

Извѣстявамъ на почитаемата публика, че въ маазата, находяща се подъ хотелъ София имами разни качества вина за продаванье; то есть: вино Адрианополско, Зулувско, Кърклийско, Станичако и Свицовско, и на дѣвами се че купцитѣ ще бѫдѫтъ благодарни.

Янко Козмооглу.
6—(1316)—12